

Fremsættelse var ledsaget, skal man angaaende de foretagne Ændringer bemærke følgende.

De Ændringer af principiel Karakter, der ere foretagne i Forslaget, vedrører sammes Bestemmelser om Administration, om end de ikke udelukkende ville være at søge i det Afsnit af Forslaget, der er betitlet „Om Administration“. Hovedforandringerne ere truffene i §§ 21, 26 og 27 og angaa 2 Punkter. Som det første af disse skal nævnes Skifterettens Stilling over for et Selskab, der skønnes at burde sættes under Administration. Efter det tidligere Forslags § 27, 1ste Stykke, var Forholdet i dette Tilfælde ordnet saaledes, at Forsikringsraadet traf Bestemmelse om, hvorvidt der maatte anses at være Fare til Stede for Forsikringstagerne; efter at have fastslaaet dette, havde Forsikringsraadet at indgive Begæring til Skifteretten om at sætte det paagældende Selskab under Administration. Det tilkom derefter Skifteretten ved Kendelse at afgøre, om Administration efter Reglerne i Forslagets § 26 skulde finde Sted eller ikke, dog saaledes, at Retten var bunden ved Forsikringsraadets Bedømmelse af den tilstedeværende Fare for Forsikringstagerne, hvilken Bedømmelse kun kunde underkendes af Indenrigsministeren, jfr. Forslagets § 54 (nu § 55). Denne Ordning kan man imidlertid ikke anse for ganske forenelig med Domstolenes Stilling, idet disse synes at have Krav paa, at intet af de Momenter, der ere af Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om Administrations Indtræden, undrages deres Afgørelse. Paa den anden Side maa man imidlertid formene, at Spørgsmaalet om Tilstedeværelse af Fare for de forsikrede ikke vel kan afgøres ad anden Vej end ved administrativ Afgørelse. Man har derfor ment at burde give Afkald paa at benytte Skifterettens Bistand og at henlægge Afgørelsen udelukkende til Forsikringsraadet. Denne Ændring har — foruden i § 27 — nødvendiggjort Ombytningen af enkelte Udtryk i §§ 29 og 30.

Den anden Ændring af mere principiel Karakter er foretagen med Hensyn til den Fortrinsret, der efter Forslagets §§ 21 og 27 er indrømmet de forsikrede med Hensyn til at erholde Fyldestgørelse af visse af et Selskabs Aktiver — hovedsagelig de til Forsikringsfondet hørende Midler. Efter det tidligere Forslags § 21 skulde de Midler, hvori Forsikringsfonden vilde være at anbringe, forsynes med Selskabets Paategning om, at de skulde tjene

til Dækning af Forsikringsfondet, og skulde derved anses som givne i Haandpant til Sikkerhed for Forsikringstagernes Krav i Henhold til Forsikringskontrakterne. Disse Midler i Forbindelse med de til Sikkerhedsfondet hørende, for saa vidt de maatte være pantsatte paa samme Maade, skulde — efter Forslagets § 27 — i Tilfælde af et Selskabs Administration overgives til Forsikringsraadet som en særlig Masse, der udelukkende skulde tjene til Dækning af de livsforsikredes Krav. Denne Ordning giver imidlertid Anledning til visse juridiske Betæneligheder for gensidige Selskabers Vedkommende. Det kan jo nemlig ikke lades ude af Betragtning, at de forsikrede i et gensidigt Selskab tillige ere Medlemmer af Selskabet og som saadanne ere Debitorer for Selskabets Gæld til Trediemand. Det kunde da give Grund til Misnøje, dersom det skulde staa de paagældende aabent i paakommende Tilfælde at forbeholde sig, hvad der maatte findes til Stede af Aktiver — eller i hvert Fald den væsentligste Del heraf — og at overlade til Kreditorerne, hvorledes disse herefter kunne erholde deres Fordringer fyldestgjorte. Man synes derfor for gensidige Selskabers Vedkommende at maatte stille de forsikrede og Selskabets øvrige Kreditorer ganske lige under Administrationen og i Tilfælde af Konkurs at lade de almindelige Regler om visse Fordringers privilegerede Stilling komme til Anvendelse. Under Hensyn hertil har man troet at burde indskrænke det tidligere Forslags Regler paa dette Punkt til alene at gælde for Livsforsikringsaktieselskaber. Denne Forandring har imidlertid haft i Medfør, at for gensidige Selskabers Vedkommende Konkurs og Administration ikke vil kunne finde Sted samtidig, idet Muligheden heraf alene fremkommer derigennem, at visse af Selskabets Aktiver ere undtagne fra de almindelige Kreditorer og forbeholdte de forsikrede. Som Følge heraf er der i §§ 26 og 27 foretaget de herefter fornødne Ændringer, gaaende ud paa, at naar et gensidigt Selskab er under Konkursbehandling, kan det ikke sættes under Administration, saa længe Konkursbehandlingen vedvarer, og naar det er under Administration og derefter kommer under Konkurs, ophører Administrationen straks, og Selskabet overgaar til Behandling af Skifteretten. Man har dog ikke ment, at et gensidigt Selskab, der er sat under Administration, skal kunne bringes under Konkursbehandling efter Begæring af no-